

Ігор БРИНДАК

Хто вірить у Бога, то вірить також і у все те, що Бог сказав людству, в тому числі і про заснування Церкви: «На цій скелі збудую Мою церкву і що пекельні ворота її не подолають» (Мт. 16, 18). Це слова Ісуса Христа, які, слід зауважити, цілком підтвердилися в історії. За дві тисячі років були неодноразові спроби знищити Церкву, всі вони закінчилися невдачею. Гріхи тих або інших членів Церкви, навіть і деяких пастирів, ці Євангельські слова зовсім не заперечують, бо не призвели вони до розвалу Церкви, хоча, згідно з людською логікою, так би мало й статися.

Напевно, всі чули про історію навернення святого апостола Павла, який раніше називався Савлом і був гонителем християн. Все змінилося тоді, коли одного разу почув голос з неба: «Савле, Савле, чого мене переслідуєш?» А на запитання: «Хто ти, Господи?» - почув відповідь: «Я Ісус, що Його ти переслідуєш» (Ді. 9, 4 - 5). Власне після цього Савло і навернувся і став апостолом Павлом.

Але звернімо увагу на інше: до вищеописаного випадку Савло з Ісусом ніколи не зустрічався, то як він міг його переслідувати? Пізніше апостол пояснив це так: «Я недостойний зватись апостолом, бо гонив Церкву Божу» (I Кор. 15, 9). Тобто, як бачимо, Спаситель сам себе ототожнює з Церквою. В іншому місці Євангелія про це прямо й каже: «Хто слухає вас, Мене слухає; а хто гордує вами, Мною гордує; а хто гордує Мною, гордує Тим, Хто послав Мене» (Лк. 10, 16).

А ось ще один випадок, описаний у Святому Писанні: «Один чоловік на ім'я Ананія зі своєю жінкою Сафірою продав маєток і сховав дещо з ціни – а знала про це його жінка; решту ж приніс і поклав у ногах Апостолів. Тоді Петро сказав: «Ананіє, чому то сатана наповнив твоє серце, щоб обманути Святого Духа і ховати частину ціни поля? Хіба те, що

ти мав, не твоє було? І коли його продав, гроші не були у твоїй владі? Чому ж ото ти зважився у своєму серці на отой вчинок? Ти обманув не людей, а Бога». Почувши ці слова, Ананія впав та й умер» (Ді. 5, 3 - 5). Пізніше так само померла і його жінка Сафіра (Ді. 5, 7 - 10). Тут слід зробити одне пояснення: гріх Ананії і Сафіри був не в тому, що вони не віддали всіх грошей, вони могли їх взагалі не давати, як це видно зі слів святого апостола Петра. Гріх їх полягав у тому, що вони обманювали, та ще й з корисливою метою. Бо перед тим є написано: «...і роздавалось кожному це за його потребою» (Ді. 4, 35). Тобто, пославшись пізніше на те, що в них немає грошей, Ананія і Сафіра могли розраховувати на допомогу від Церкви. Але звернімо увагу на інше: формально вони обманювали Церкву, але зі слів апостола Петра виходило, що насправді обманювали Бога. І Божий суд, який над ними, відразу після слів апостола, сповнився, тільки тому був підтвердженням.

І ще одні важливі слова: «Істинно, істинно говорю вам: «Якщо не споживатимете Тіло чоловічого Сина й не питимете Його Кров, не матимете життя в собі» (Йо. 6, 53). А де ще є Тіло і Кров Ісуса Христа, тобто Євхаристія, як не в Церкві? Тому той, хто каже, що він у Бога вірить, але Церкву не визнає, тільки сам себе обманює.

Ігор БРИНДАК Багато людей говорять: «Я в Бога вірю, але Церкви не визнаю». Що на це відповідати?/"З любов'ю у світ" № 4 2015